

Β' ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΕΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΡΩΣΙΑΣ.

Τήν Παρασκευήν, 11^η/24^η μηνός Μαΐου 2013, ἔλαβε χώραν τό Πατριαρχικόν καί Πολυαρχιερατικόν συλλεϊτουργόν εἰς τόν ἐν Κρεμλίνῳ ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν αὐταδέλφων Θεσσαλονικέων Ἀγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου καί τοῖς ὀνομαστηρίοις τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καί πασῶν τῶν Ρωσιῶν κ.κ. Κυρίλλου.

Διαρκοῦντος τοῦ μεγαλοπρεποῦς καί ἐν ταυτῷ κατανυκτικοῦ συλλειτούργου τούτου, εἰς τό ὁποῖον συνελειτούργησαν μετὰ τῶν δύο Προκαθημένων περί τούς τριάκοντα Ἀρχιερεῖς καί ἑκατόν ἱερεῖς ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος προσεφωνῶν τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον μεταξύ τῶν ἄλλων εἶπεν:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ἐκτιμῶμεν ἰδιαιτέρως τήν παρουσίαν Σας ἀνάμεσά μας κατά τήν σημερινήν θείαν Σύναξιν, τούς ζωντανούς φορεῖς τῆς πνευματικῆς παραδόσεως τοῦ Βυζαντίου, τούς ἐκπροσώπους τῶν Πατριαρχείων τῆς Ἀνατολῆς, τά ὁποῖα περιβάλλομεν μέ μεγάλη τιμήν καί ἀγάπην.

Μέ τήν Βάπτισιν ἡ Ρωσία ἐνστερνίστηκε ἀπό τό Ὁρθόδοξον Βυζάντιον μία νέαν κοσμοθεωρίαν, ὅπου ἡ Ἁγία Γῆ πάντα εἶχε μία ἰδιαιτέρα θέσιν. Ἀπό ἐκεῖ υἱοθετήσαμε τό λειτουργικόν μας τυπικόν καί τήν παράδοσιν. Μέ τήν διάδοσιν τῶν λειτουργικῶν κειμένων μέσα στούς προγόνους μας ἐδημιουργεῖτο αἴσθησις εὐλαβείας ἀπέναντι εἰς τήν Ἁγίαν Σιών, «τῇ Μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν καί τό Θεοῦ κατοικητήριον». (Κυριακή, ἥχος πλ. δ') Σέ μία ἀδιάκοπη ροή προσκυνητῶν τῶν Ἀγίων Τόπων καί ἀπό τάς ὑπερβορείους χώρας ἄρχισε νά προστίθεται ἕνα ρυάκι, τό ὁποῖον μέ τήν πάροδον τοῦ χρόνου ἀνεδείχθη πλέον σέ μία ἀπο τίς κυριώτερες πηγές, πού συνέβαλαν στήν εὐμερίαν καί διαφύλαξιν τῶν Ὁρθοδόξων προσκυνημάτων τῆς Παλαιστίνης.

Ἡ ἀγάπη πρός τήν πόλιν τοῦ Θεοῦ Ἱερουσαλήμ, ἡ ὁποία μεταφέρθηκε ἀπό Ρώσους προσκυνητάς εἰς τούς συγχρόνους τους, δημιουργήσε μέσα τους μία ἀντίληψιν τῆς Ἱερουσαλήμ ὡς εἰκόνοσ μιᾶς ἄνω οὐρανίου πόλεως, εἰκόνοσ τῆς μελλούσης Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, ὅπου τό ἐπίκεντρον ὅλης τῆς ζωῆς εἶναι ἡ θεία λατρεία καί τό προσκύνημα. Ἐδῶ ὀφείλεται ἡ εὐρύτερη μίμησις τῶν τοπωνυμίων τῆς Ἁγίας Γῆς εἰς τήν Ρωσίαν, ὅταν οἱ τόποι πέριξ τῶν σπουδαιοτέρων Ὁρθοδόξων Χριστιανικῶν προσκυνημάτων ὀνομάζονταν Βηθανία, Γεθημανῆ, Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν. Ὁ Πατριάρχης Νίκων ἐπεχείρησε σέ μία ἀπό τίς Μονές πού ἵδρυσε στήν περιφέρεια τῆς Μόσχας, τήν ἀκριβῆ ἀναπαράστασιν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ὀνομάζοντας αὐτόν χαρακτηριστικά «Νέα Ἱερουσαλήμ».

Καί σήμερα εἶχαμε τήν χαράν νά συλλειτουργήσωμεν μετὰ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, τοῦ Προκαθημένου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων. Ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι προσκυνηταί κατά τήν παραμονή τους εἰς τούς Ἁγίους Τόπους

ἀναδεικνύονται τέκνα τῆς Ἐκκλησίας Ἱερουσαλήμ μέ τήν πνευματικήν καθοδήγησιν καί φιλοξενίαν ἀπό τόν Πατριάρχην καί τόν ἱερόν κληρόν αὐτῆς.

Μέ τήν εἰρηνικήν ἐπίσκεψίν Σας στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας αὐτές τίς ἀναστάσιμες ἡμέρες, μᾶς κομίζετε τήν εὐλογίαν ἀπό τῆς πηγῆς τῆς κοινῆς μας Ἀναστάσεως, τοῦ Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Κυρίου. Ἀπευθύνομεν τήν εὐγνωμοσύνην καί τήν ἀδελφικήν ἀγάπην μας σήμερα εἰς τήν Ὑμετέρα Μακαριότητα. Μέ τήν ἐπίσκεψίν Σας στή Ρωσία καί τήν τέλεσιν θείας Λειτουργίας σέ αὐτό τόν ἀρχαῖο Ναό ἀναδεικνύεσθε συνεχιστής τῆς ἐνδόξου παραδόσεως τῶν προκατόχων Σας Μακαριωτάτων Πατριαρχῶν Θεοφάνους καί Παΐσιου, οἱ ὅποιοι ἐπίσης συμπροσευχήθηκαν εἰς τόν χῶρον τοῦ κυριωτέρου Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ρωσίας αὐτοῦ, δηλονότι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κρεμλίνου μετὰ τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καί τῶν εὐσεβῶν μας ἡγεμόνων.

Ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καλωσορίζομεν τήν Μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν, ἡ ὁποία ἀσκεῖ μέριμναν δι' ὅλους τούς Ὁρθόδοξους προσκυνητάς τῶν Ἀγίων Τόπων. Σᾶς καλωσορίζομεν ὡς περιπόθητον ἐν Κυρίῳ ἀδελφόν μας, ὁ ὅποιος διακονεῖ καί προσεύχεται εἰς τόν Πανάγιο Τάφον δι' ὁλόκληρον τόν Ὁρθόδοξον κόσμον, ἕνα Προκαθήμενο, ὁ ὅποιος κάθε χρόνο παραδίδει εἰς τούς προσκυνητάς τό Ἅγιον Φῶς, πού τό κομίζουν μέ εὐλάβεια στή Μόσχα, προκειμένου νά τό ἔχῃμε κατὰ τήν τέλεσιν τοῦ Ἀναστασίμου Ὁρθρου. Εὐχαριστοῦμε τήν Ὑμετέρα Μακαριότητα διὰ τήν ἄοκνον διακονίαν Σας εἰς τούς Ἁγίους Τόπους, διὰ τήν φιλοξενίαν καί τήν ποιμαντικήν μέριμναν τῶν πολυαρίθμων προσκυνητῶν ἀπό τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ρωσίας.

Ἐπίσης εἶναι χαρά μας νά ἔχῃμε πλησίον μας τόν θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Ἀβύδου Κύριλλον, κομιστήν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ περισπουδάστου ἀδελφοῦ μας Παναγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίου.

Ἀπό κέντρου καρδίας Σᾶς συγχαίρω, ἀγαπητοί μου, ἐπί τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγίων Ἰσαποστόλων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, τῇ κοινῇ δι' ὅλους μας ἑορτῇ.

Ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν!»

ὁ δέ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Μόσχας κ.κ. Κύριλλον διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

“Μακαριώτατε Πατριάρχα Μόσχας καί πασῶν τῶν Ρωσιῶν καί

ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ καί συλλειτουργέ κ.κ. Κύριλλε,

Χάριτι θείᾳ, δυνάμει τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ καί τῆς λαμπροφύρου Ἀναστάσεως Αὐτοῦ, ἀξιούμεθα κατὰ τάς ἡμέρας ταύτας, ἡμεῖς οἱ ἐλέῳ Θεοῦ τεταγμένοι ὄντες διακονεῖν εἰς τά Πανάγια Προσκυνήματα εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν, μετὰ τῆς τιμίας Ἡμῶν Συνοδείας νά ἀνταποδίδωμεν διὰ τῆς Εἰρηνικῆς Ἡμῶν ἐπισκέψεως ταύτης τήν προηγηθεῖσαν ἐπίσκεψιν τῆς Ὑμετέρας λίαν ἀγαπητῆς καί περισπουδάστου Ἡμῶν Μακαριότητος εἰς τό ἡμέτερον Πατριαρχεῖον καί νά ἀπολαμβάνωμεν τῆς φιλαδέλφου φιλοξενίας τῆς ἀδελφῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας ἐν ἐπισήμῳ ὑποδοχῇ χθές καί τῇ Πατριαρχικῇ καί Πολυαρχιερατικῇ μυσταγωγίᾳ ταύτῃ σήμερον ἐπί τῇ μνήμῃ τῶν ἀνταδέλφων Θεσσαλονικέων ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, φωτιστῶν τῶν Σλάβων καί ἐπί τῇ ἀγομένῃ ἑορτῇ τῶν

ὀνομαστηρίων Αὐτῆς, ἐπαξίως φερούσης τό ὄνομα ἐνός τούτων, εἰς τό πλαίσιον τῶν ἑορτασμῶν τῆς ἡμέρας τῆς Σλαβικῆς γραφῆς καί Σλαβικοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ ἐν Χριστῷ ἀδελφική συναναστροφή, ἐπικοινωνία καί συνεργασία ἡμῶν αὕτη, ἀνερχομένη καί ἀύξανόμενη καθ' ἐκάστην, φθάνει σήμερον εἰς τήν ἀποκορύφωσιν καί τό ἀπόγειον αὐτῆς ἐν τῷ Πατριαρχικῷ καί Πολυαρχιερατικῷ συλλειτούργῳ τούτῳ.

Ἐν τῷ συλλειτούργῳ τούτῳ ἀναμιμνησκόμεθα ὡς εἰκός τῆς φιланθρωπίας τοῦ θεοῦ ἡμῶν, τῆς οἰκονομίας δηλονότι τῆς σωτηρίας ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου Ἐνανθρωπήσει καί κατά σάρκα Γεννήσει τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ Αὐτοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τό ὄντως παράδοξον καί ξένον μυστήριον τοῦτο, τό ὑπερβαῖνον τήν ἀνθρωπίνην διάνοιαν καί ἀντίληψιν, ἔλαβε χώραν ἐν χρόνῳ, ἐπὶ Καίσαρος Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου καί ἐν τόπῳ, εἰς Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας καί εἰς τήν λοιπὴν Ἁγίαν Γῆν, εἰς τήν ὁποίαν ἐνεφανίσθη σωματικῶς καί συνανεστράφη ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις καί εὐηργέτησεν ἡμᾶς ὁ καί σταυρωθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν καί ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Οὗτος ὁ λυτρωτής ἡμῶν, ἀναληφθεὶς εἰς οὐρανούς, ἀπέστειλεν ἡμῖν ἄλλον Παράκλητον, τό Πνεῦμα τό Ἅγιον Αὐτοῦ, καί ἵδρυσε τήν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ, εἰς τόν τόπον τῆς ἐπὶ γῆς ἐμφανείας Αὐτοῦ. Ἡ Ἐκκλησία αὕτη, Σιών ἡ Ἁγία, ἡ «δεχθεῖσα πρώτη ἄφεςιν ἁμαρτιῶν διὰ τῆς ἀναστάσεως», διακονεῖ τήν ἐν Χριστῷ ἀποκάλυψιν εἰς τοὺς τόπους, εἰς τοὺς ὁποίους αὕτη ἅπαξ ἐφανερώθη. Τήν ζωοποιόν καί σωτήριον ἐν Χριστῷ ἀλήθειαν ἡσπάσθησαν καί ἄλλα ἔθνη τῆς γῆς, ὅτε δι' ἕκαστον ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου.

Τό εὐσεβές ἔθνος τῶν Ρώσων ἡσπάσθη τόν ζωοποιόν, λυτρωτικόν καί σωτήριον λόγον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦ πρώτου Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ βασιλέως αὐτοῦ ἁγίου Βλαδιμήρου καί τῆς εὐσεβοῦς βασιλίσεως ἁγίας Ὀλγας καί ἔκτοτε ζωοποιούμενον καί ἐνεργοποιούμενον ἐκ τῆς ἀληθείας ταύτης ἀνέδειξε πλῆθος ὁσίων καί μαρτύρων ἐκ τῶν τάξεων τῶν ἀπλῶν πιστῶν αὐτοῦ ἀλλὰ καί ἐκ τῶν πριγκίπων καί αὐτοκρατόρων, ἔτι δέ καί πλῆθος νεομαρτύρων κατὰ τήν νεωτέραν περίοδον τῆς ἱστορίας αὐτῆς, ἥτις καί ἀποτελεῖ τήν δόξαν αὐτῆς.

Ἰδιαιτέρως ἀναμιμνησκόμεθα κατὰ τήν ὥραν ταύτην, τῶν ἀρξαμένων ἀπὸ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς ἰδρύσεως τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἀγαθῶν σχέσεων συνεργασίας μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, τῶν ἐκ Ρωσίας προσκυνηματικῶν θεωριῶν εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν, τῶν δωρεῶν εὐσεβῶν Ρώσων προσκυνητῶν διὰ τήν συντήρησιν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τῆς προστασίας τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ὑπὸ τῶν Ρώσων Τσάρων, ὡς καί τῆς ποιμαντικῆς καί ἐκκλησιαστικῆς δραστηριότητος Πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων, ἰδίᾳ τῶν Πατριαρχῶν Παΐσιου, Δοσιθέου καί Χρυσάνθου, εἰς περιοχάς τῆς δικαιοδοσίας τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, διὰ τήν πνευματικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ εὐσεβοῦς Ρωσικοῦ λαοῦ καί τήν παραμονὴν αὐτοῦ ἐν τῇ πατροπαραδότῳ Ὁρθοδόξῳ αὐτοῦ πίστει.

Αἱ Ἐκκλησίαι ἡμῶν τοῖς ἔχουσιν τούτων ἐπόμεναι, διατηροῦν τὰς αὐτάς σχέσεις ἀγαθῆς συνεργασίας καί κοινωνίας, τοῦτο δέ ἐμφαίνεται ἐκ τῶν καθ' ἐκάστην πολυαρίθμων Ρώσων προσκυνητῶν, τῶν κατακλυζόντων τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, προσκυνούντων καί ἀγιαζομένων εἰς τὰς νυκτερινὰς θείας Λειτουργίας εἰς τόν Πανάγιον Τάφον καί μετὰ τῶν Ἀρχιερέων καί Ἱερέων αὐτῶν γινομένων φιλαδέλφως δεκτῶν εἰς τό Πατριαρχεῖον, ἵνα λάβωσι τήν Πατριαρχικὴν εὐλογίαν, ὡς καί ἐκ

τῶν ἱερῶν Μονῶν τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, τῶν ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν Ἀγίαν Γῆν καί ἐκ τοῦ Μετοχίου τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν καρδίαν τῆς πόλεως τῆς Μόσχας, οὐχί μακράν τοῦ Κρεμλίνου.

Ἐν σεβασμῷ τῆς κρατησάσης παραδόσεως ταύτης μεταξύ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἡμῶν, συνεργαζόμεθα σήμερον καί ἐπικοινωνοῦμεν μυστηριακῶς μετὰ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἡμῶν καί συνδιαλεγόμεθα ἐν τῷ ἀρξαμένῳ καί συνεχιζομένῳ Οἰκουμενικῷ διαλόγῳ μετὰ τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, μὴ μεταίροντες ὅρια αἰώνια, ἃ ἔθεντο οἱ Πατέρες ἡμῶν, καί καλλιεργοῦμεν τόν διαθρησκευτικόν διάλογον μετὰ τῶν ὁπαδῶν τῶν ἄλλων θρησκείων, ἵνα τό μήνυμα συνδιαλλαγῆς, ἀγάπης, εἰρήνης καί δικαιοσύνης φέρωμεν καί ἐν αὐτοῖς, ἵνα ζήσωσιν ἐν ἐλευθερίᾳ, ἀξιοπρεπείᾳ καί εὐημερίᾳ.

Ἐπὶ πᾶσι τούτοις, εὐχαριστοῦμεν τῷ Ἀγίῳ Τριαδικῷ θεῷ ἡμῶν, πρό πάντων δέ ἐπὶ τῷ κοινῷ ποτηρίῳ τούτῳ, τό ὅποῖον ἐχαρίσατο ἡμῖν, τῆς θείας δηλονότι μεταλήψεως τοῦ ἀχράντου σώματος καί τιμίου αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς δύναμιν, εἰρήνην, ὑγιεῖαν ψυχῆς καί σώματος, εἰς χαράν καί ἀγαλλίασιν καί ζωὴν αἰώνιον καί εὐχόμεθα τῇ Ὑμετέρᾳ λείαν ἀγαπητῇ Ἡμῖν Μακαριότητι, ἰδίᾳ σήμερον ἐπὶ τοῖς ὀνομαστηρίοις Αὐτῆς ὅπως ἐν ὑγιείᾳ καί δυνάμει καί τῇ ἄνωθεν κραταιᾷ συμπαραστάσει ποιμαίνει τὴν Ρωσικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καί ὁδηγῇ αὐτὴν εἰς πηγὰς καί νομάς σωτηρίους διὰ τὴν πόσιν τοῦ ὕδατος ζωῆς τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου καί τὴν βρῶσιν τοῦ ἄρτου, τοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνοντος, τῷ δέ Ἐξοχωτάτῳ Προέδρῳ τῆς Ρωσίας κ. Βλαδιμήρῳ Πούτιν καί τοῖς συνεργάταις αὐτοῦ εὐχόμεθα τὴν ἄνωθεν φωτιστικὴν κυβερνητικὴν δύναμιν διὰ τὴν ἐν εἰρήνῃ, ἀσφαλείᾳ, δικαιοσύνῃ καί εὐημερίᾳ διακυβέρνησιν τοῦ Ρωσικοῦ λαοῦ πρὸς δόξαν θεοῦ καί ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους. Γένοιτο.

Μετὰ τῶν ἐγκαρδίων λόγων τούτων, δεχθῆτε, Μακαριώτατε καί τά σεμνὰ δῶρα ταῦτα, ὡς ἐκδήλωσιν τῆς ἀγάπης Ἡμῶν καί εὐχαριστίας, πρὸς Ὑμᾶς προσωπικῶς καί τά μέλη τῆς τιμίας Ὑμῶν συνοδείας”.

Μετὰ τὰς προσφωνήσεις ἠκολούθησε ἡ ἀνταλλαγή τῶν δώρων.

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας προσέφερεν εἰς τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων ζεῦγος Ἀρχιερατικῶν ἐγκολπίων μετὰ σταυροῦ, ὁ δέ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων προσέφερε τῷ Πατριάρχῃ Ρωσίας ζεῦγος ἀρχιερατικῶν ἐγκολπίων μετὰ σταυροῦ ἐπιστηθίου, μικρόν χρυσοῦν σταυρόν καί ποιμαντορικὴν ράβδον.

ἠκολούθησε σύντομος δεξίωσις εἰς τὴν ἑναντι τοῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου αἴθουσαν.

Ἐκ τῆς αἰθούσης ταύτης ἤρξατο ἡ ἐπίσημος λιτανεία διὰ κεντρικῆς ὁδοῦ τῆς Μόσχας, μετὰ τριάκοντα Ἀρχιερέων τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἐνδεδυμένων καί τριακοσίων περίπου ἱερέων καί λαοῦ πολλοῦ ἐν κατανύξει καί εὐσεβείᾳ καί ψαλμωδίᾳ τοῦ «Χριστός βοσκρέσε» συμμετέχοντος.

Ἡ λιτανεία ἀφίχθη πρό τῶν ἀνδριάντων τῶν αὐταδέλφων Ἀγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου.

Ἐνταῦθα ἀνεγνώσθη εὐαγγελικὴ περικοπή, ἀνεπέμφθη δέησις καί ἀνεγνώσθη εὐχή

καί ἀντηλλάγησαν προσφωνήσεις τῶν Προκαθημένων, ὑπογραμμίζουσαι τό ἱεραποστολικόν ἔργον τῶν Ἀγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, ἔργον εὐαγγελικόν ἀλλά καί πολιτιστικόν, συνεχίζον τό κατά τόν 4^{ον} αἰ. μ.Χ. ἀρξάμενον ἱεραποστολικόν ἔργον τῶν ἁγίων ἱσαποστόλων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης.

Ἐντεῦθεν ἡ λιτανεία κατέληξεν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῶν Ἀγίων Πάντων τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, ἔνθα ὁ ἀντιπρόσωπος Μητροπολίτης Κυρήνης Ἀθανάσιος ὑπεδέχθη τούς Προκαθημένους, οἱ ὅποιοι καί προσεκύνησαν ἐντός τοῦ ναοῦ καί τοῦ ἱεροῦ Βήματος.

Ἐντεῦθεν ἡ Πατριαρχική Συνοδεία ἐπεσκέφθη τόν νεόδμητον Ναόν τοῦ Σωτῆρος τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, εἰς τήν θέσιν τοῦ παλαιοῦ καταστραφέντος.

Μετά τήν ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Ναῷ προσκύνησιν εἰς τήν αἴθουσαν ἄνωθεν αὐτοῦ ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος ἀπένειμε εἰς τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον καί τά μέλη τῆς συνοδείας Αὐτοῦ τήν ἀνωτάτην τιμητικήν διάκρισιν τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, ἥτοι τό παράσημον τῶν Ἀγίων ἱσαποστόλων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, ἀπονεμόμενον διά πρώτην φοράν εἰς τούς μετά ἐπαναστατικούς μέ τήν προεπαναστατικήν αὐτοῦ χρόνους ἐκτύπωσιν καί τάξιν.

Ἐξ ὀνόματος τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καί τῆς συνοδείας Αὐτοῦ ἐξεφώνησεν εὐχαριστίας διά τήν τιμητικήν αὐτήν διάκρισιν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, λέγων ὅτι αὕτη ἀντανακλᾷ εἰς τήν Ἐκκλησίαν Ἱεροσολύμων καί τήν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα.

Εὐθὺς ἀμέσως ἠκολούθησε ἐόρτιος τράπεζα, τῇ συμμετοχῇ τῶν ἐκπροσώπων καί τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν, ὡς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας καί Ἀντιοχείας, Βουλγαρίας καί Τσεχοσλοβακίας καί πολλῶν ἄλλων καί τοῦ διπλωματικοῦ σώματος.

Διαρκούσης τῆς τραπέζης ταύτης ἀντήλλαξαν ἀμοιβαίας προσφωνήσεις, ἐξ ὧν τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἔχουσα ὡς ἔπεται:

“Μακαριώτατε Πατριάρχα Μόσχας καί πασῶν τῶν Ρωσιῶν καί ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ καί συλλειτουργέ κ.κ. Κύριλλε,

Ὁ φιλόανθρωπος θεὸς ἡμῶν ἐδωρήσατο ἡμῖν σήμερον τήν δωρεάν τῆς πλήρους κοινωνίας ἡμῶν ἐν τῷ κοινῷ ποτηρίῳ τῆς μεταλήψεως τοῦ ἀχράντου σώματος καί τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ, κατά τήν ὥραν δέ ταύτην παρέχει ἡμῖν τήν εὐφροσύνην τῶν ποιημάτων Αὐτοῦ, τῶν ἐδεσμάτων δηλονότι, τῶν καρπῶν τῆς γῆς, τά ὅποια ἡ Ὑμετέρα λίαν ἀγαπητή καί περισπούδαστος ἡμῖν Μακαριότης πλουσιοπαρόχως παραθέτει ἡμῖν καί τῇ συνοδείᾳ ἡμῶν εἰς βρῶσιν εἰς τήν τράπεζαν ταύτην.

Ἐκ τῶν μυχίων ἡμῶν εὐχαριστοῦμεν τόν θεόν διὰ τὰς πνευματικάς καί ὑλικὰς Αὐτοῦ δωρεάς καί τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι διὰ τήν ἔμπρακτον ἀδελφικὴν ἀγάπην καί φιλοξενίαν.

Εἰς τό πλαίσιον τῆς εἰρηνικῆς ἡμῶν ἐπισκέψεως εἰς τήν ἀδελφὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρωσίας καὶ πάλιν προσεπιδηλοῦμεν ὅτι δι’ ὅλων ἡμῶν τῶν δυνάμεων ἀγωνιζόμεθα, ἵνα διαφυλάξωμεν τά δίκαια τῶν ὀρθοδόξων Ρωμαίων ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γῇ καί

μαρτυρήσωμεν μαρτυρίαν ἐπαξίαν τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς, ἔργοις ἀνεγέρσεως Ἐκκλησιῶν, ιδρύσεως σχολείων, Πνευματικῶν Κέντρων, ἀνεφοδιασμοῦ τοῦ ποιμνίου ἡμῶν, συντηρήσεως καί ἐπιμελείας τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων. Εἰς τό προσκύνημα τῆς Ἀγίας Βηθλεέμ καί δὴ εἰς τὴν ἀνακαίνισιν τῆς στέγης τῆς Βασιλικῆς τῆς Γεννήσεως, ἐπροθυμοποιήθη ἤδη ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας, ἵνα συνδράμῃ οἰκονομικῶς.

Ἐπὶ τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου ἐσόμεθα μνήμονες τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, ἵνα Αὕτη ὑπερβαίνει τὰς δυσκολίας τοῦ ὄντος ἐπιπόνου καί πολυπλόκου ποιμαντικοῦ αὐτῆς ἔργου καί συντελῇ εἰς τό νά ἐπανευρίσκῃ ἡ χώρα τῆς Ρωσίας τὴν παλαιάν δόξαν αὐτῆς, ἔτι δέ καί νά ὑπερβαίνει ταύτην καί ἀναδεικνύηται πρωτοπόρος εἰς ἔργα εἰρήνης καί βοηθείας τῶν λαῶν, εἰς τὴν ἐνσκήψασαν αὐτοῖς οἰκονομικὴν καί πνευματικὴν κρίσιν.

Ὑποῦμεν τό ποτήριον εἰς ὑγιείαν Ὑμῶν, τῆς συνοδείας Ὑμῶν καί παντός τοῦ Ρωσικοῦ λαοῦ”.

Εἰς τό ἑσπέρας τῆς ἡμέρας ταύτης ἐδόθη παράστασις εἰς τὴν «Κόκκινην Πλατείαν». Ἦτο συγκινητικόν νά ἀκούῃ τις ὅτι εἰς τὴν Ρωσίαν, τὴν διελθοῦσαν τὴν δοκιμασίαν ἀθεϊστικοῦ καθεστῶτος, ἡ μουσικὴ αὕτη παράστασις, ἀφιερωμένη εἰς τὰ Σλαβικά Γράμματα καί τόν Σλαβικόν πολιτισμόν, ἤρχισε διὰ τοῦ «Πάτερ ἡμῶν» εἰς τὴν ρωσικὴν καί διὰ τῆς ἐν πρώτοις ἀναφορᾶς τοῦ ὀνόματος τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καί διὰ τῆς εὐλογητικῆς προσφωνήσεως τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου καταληξάσης εἰς τό «Χριστός Βοσκρέσε» καί τό «Βοΐστινο Βοσκρέσε» / «Χριστός Ἀνέστη-ἀληθῶς ἀνέστη».

Ἦτο ἐπίσης συγκινητικόν τό γέγονός ὅτι ἡ μουσικὴ παράστασις ἐδόθη ὑπὸ χορωδίας ἀποτελουμένης ἐκ πεντακοσίων ἀτόμων περίπου καί παρηκολουθεῖτο προσεκτικῶς ὑπὸ κοινοῦ πολυαρίθμου, ἀσφυκτικῶς συνωστιζομένου πρό τῆς σκηνῆς καί τῆς ὀθόνης, ἵσταμένου, μὴ καθημένου καί κρατοῦντος ὀμβρέλλας διὰ τὴν προστασίαν ἐκ τῆς βροχῆς.

Ἡ πολυμελὴς αὕτη χορωδία ἐπαρουσίασε θαυμάσια καί συγκινητικὰ μουσικὰ ἐκκλησιαστικά καί δημοτικά ᾄσματα, ἀφιερωμένα εἰς τόν ρωσικόν πολιτισμόν, τὰ παιδιὰ, τὴν φύσιν, τὴν πόλιν τῆς Μόσχας, τὰς στέππας, τόν Βόλγαν, τόν στρατόν, τὴν νεολαίαν, τό ἄλογον, τὴν Οὐκρανίαν, ἕτερον μέ θέμα «ἡ ἐλπίς καί τό τραγούδι μένει μέ τόν ἄνθρωπον», τὴν Ρωσίαν, κ. ἄ.

Ἄμα τῇ λήξει τῆς μουσικῆς παραστάσεως τό κοινόν μετ’εὐλαβείας προσέτρεχε, ἵνα λάβῃ τὴν εὐλογίαν τῶν δύο Προκαθημένων.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

<http://youtu.be/DHGCqL-aciQ>

ngg_shortcode_0_placeholder